

SEARĂ DE PRIMĂVARĂ

(DUPĂ HANS BETHGE)

*Cânta privighetoarea'n înfinit ;
Sta liliacul plin, de picuri greu ;
Incel, atunci, tu mâinile mi-ai dat,
Pe când colo'n albastru 'ndepărtat
'Un scoc în somn cânta mereu.*

*Din părul tău, frumos ca în povești,
Mireasmă dulce 'ndată s'a desprins,
Iar stropi sfioși dormiau în ochii tăi
Din mâna ta curgeau, curgeau văpăi
Și-atâta știu că focul m'a cuprins.*

LUCIAN COSTIN

NOAPTE

(DUPĂ KARL BUSSE)

*Departa apele'n murmur
Au amuțit și dorm ușor ;
Pe vălul de argint al lunii
S'apleac'o floare 'ncelișor.*

*Iar liliacul alb respiră
Când peste-al rozelor parfum
Duiosă curge o cântare...
In jur e noapte-albastr'acum.*

LUCIAN COSTIN